III. NEDJELJA DOŠAŠĆA

Adventsku radost još više razvija ova Misa (ul., Posl.). U nama je mnogo tame (mol.) i mnoge nas stvari oko nas uznemiruju (ul.), ali od kada je Bog došao, naša je zemlja blagoslovljena (ul. i prik.). Po njoj moramo ravnati svoje putove da Gospodin može doći k nama (Ev.). Sva je mudrost da ga upoznamo među nama: na oltaru, u svom srcu, u bližnjemu. On od nas traži blagost (Posl.) jer je i on nama iskazuje (poprič.). On se nama daje i mi se u odanosti (prik. mol.) pripravljamo na skore blagdane i na njegov konačni dolazak, kad će doći kao Bog i dovršiti svoje spasiteljsko djelo na nama (prič.).

INTROITUS Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est. Nihil sollíciti sitis: sed in omni oratióne petitiónes vestrae innotéscant apud Deum. Ps. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. Glória Patri.	ULAZNA Radujte se u Gospodinu uvijek! Opet kažem: Radujte se! Neka vašu blagost upoznaju svi ljudi! Gospodin je blizu. Nemojte se ni za što tjeskobno brinuti, nego svoje molbe iznosite Bogu u molitvi sa zahvalom. – Ps 84. Blagoslovio si, Gospodine, svoju zemlju, izveo si Jakova iz ropstva. – Slava Ocu… Radujte se…
ORATIO Aurem tuam, quaésumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostrae ténebras, grátia tuae visitatiónis illústra: Qui vivis.	MOLITVA Prikloni, molimo, Gospodine, svoje uho k našim molitvama i milošću svoga pohoda rasvijetli tmine naše pameti: Koji živiš…
EPISTOLA Fratres: Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit	POSLANICA Čitanje Poslanice bl. Pavla apostola Filipljanima (4, 4–7) – Braćo, radujte se u

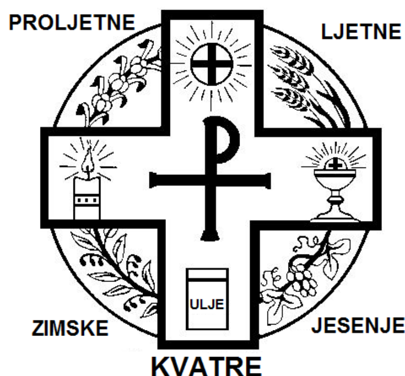
ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis: sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestrae innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quae exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intellegéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro.	Gospodinu uvijek! Opet kažem: Radujte se! Neka vašu blagost upoznaju svi ljudi! Gospodin je blizu! Nemojte se ni za što tjeskobno brinuti, nego svoje molbe iznosite Bogu u molitvi i prošnji sa zahvalom. I Božji mir, koji nadilazi svaki um, neka čuva vaša srca i vaše misli u našem Gospodinu Isusu Kristu.
GRADUALE Qui sedes, Dómine, super Chérubim, éxcita poténtiam tuam, et veni. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. Allelúja, allelúja. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Allelúja.	GRADUAL Gospodine, koji stoluješ nad kerubinima, probudi svoju moć i dođi. Čuj, vladaru Izraelov, koji vodiš Josipovo pleme kao stado. Aleluja, aleluja. Gospodine, probudi svoju moć i dođi da nas spasiš. Aleluja.
EVANGELIUM Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. In illo témpore: Misérunt Judaéi ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es ? Et confėssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo ? Elías es tu ? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu ? Et respóndit: Non.	EVANĐELJE Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu (1, 19–28) – U ono vrijeme pošalju Židovi iz Jeruzalema svećenike i levite k Ivanu da ga pitaju: »Tko si ti?« On prizna, ne zataji nego prizna: »Ja nisam Krist.« Kažu mu: »Onda što si, jesi li Ilija?« Reče: »Nisam.« »Jesi li prorok?« Odgovori: »Ne.« Tada mu reknu: »Pa tko si, da odgovorimo onima koji su nas poslali. Što

Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos ? Quid dicis de te ipso ? Ait: Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex pharisaéis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptízas, si tu non es Christus, neque Elías, neque prophéta ? Respóndit eis Joánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrígiam calceaménti. Haec in Bethánia facta sunt trans Jordánem, ubi erat Joánnes baptízans.	kažeš o sebi?« On reče: »Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: Poravnite put Gospodinu, kao što reče prorok Izaija.« – Poslanici su bili farizeji i još ga upitaju: »Zašto onda krstiš, kad nisi ni Krist, ni Ilija, ni prorok?« Ivan im odgovori: »Ja krstim vodom, a među vama stoji onaj koga vi ne poznajete. On dolazi poslije mene, a bio je prije mene. Njemu ja nisam dostojan odriješiti remena na obući.« Ovo se dogodilo u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.
OFFERTORIUM Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob: remisísti iniquitátem plebis tuae.	PRIKAZNA Blagoslovio si, Gospodine, svoju zemlju. Izveo si Jakova iz ropstva, oprostio si krivicu narodu svojemu.
SECRETA Devotiónis nostrae tibi, quaésumus, Dómine, hóstia júgiter immolétur: quae et sacri péragat institúta mystérii, et salutáre tuum in nobis mirabíliter operétur. Per Dóminum.	PRIKAZNA MOLITVA Molimo te, Gospodine, da ti u odanosti uvijek prinosimo darove po kojima neka se izvrši uredba svete tajne i u nama proizvede djelo tvoga spasenja. Po Gospodinu...

COMMUNIO Dícite: Pusillánimes, confortámini, et nolíte timére: ecce Deus noster véniet, et salvábit nos.	PRIČESNA Recite: »Malodušni, ohrabrite se i nemojte se bojati. Evo, Bog će naš doći i spasit će nas.«
POSTCOMMUNIO Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut haec divína subsídia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos praéparent. Per Dóminum.	POPRIČESNA Zazivamo, Gospodine, tvoju blagost, da nas, očišćene od mana, ova božanska pomoć pripravi na skore blagdane. Po Gospodinu...

Više informacija: http://sites.google.com/site/tradicionalnamisa/

KVATRE

Kvatre (quatuor tempora) ili četverovremena su posni dani na početku svakoga od četiri godišnja doba (u srijedu, petak i subotu istog tjedna) u kojima se Crkva od davnine, prateći ciklus godišnjih doba, posvećuje molitvama, djelima pokore i ljubavi, i to na velike nakane Crkve i svijeta.

U poganskom Rimu je bio običaj da se između studenoga i prosinca slave »feriae sementinae«, u lipnju ili srpnju »feriae messis«, a u rujnu »feriae vindemiales«. Ovaj je običaj u svojoj biti bio samo izražaj misli da smo u svemu ovisni o blagoslovu Božjemu, a naročito u uspjehu poljskih naših poslova, o kojemu ovisi život čovječji. Tako je Crkva u Rimu mogla preuzeti ovaj poganski običaj svetkovanja praznika sjetve, žetve i berbe, zaodjenuvši ga u kršćansko ruho. Rimski Liber pontificalis upućuje i na proroka Joela (2,15-19) gdje se poziva izabrani narod da se posveti postu, da se sastanu vjernici, a svećenici da mole Gospodina neka se smiluje puku svojemu; Gospodin odgovara:»Evo, ja ću vam dati žita i vina i ulja i oslobodit ću vas od pogana«.

Ljetnim su se, jesenskim i zimskim praznicima kasnije pribrojili i proljetni koji su ionako bili povezani s postom (radi

korizme), i tako su nastale kvatre, koje se onda lijepo dovode u vezu sa starozavjetnim postom četiri puta na godinu (usp. Zah 8,19).

Prvi put spominje kvatre Leon Veliki. Kvatreni su srijeda i petak bili posni dani, a u subotu je povrh toga bilo i bdijenje kod sv. Petra. Prvotno su kvatre bile posebni rimski običaj, ali su se polagano tijekom VIII., IX. i X. stoljeća proširile i na ostalu zapadnu Crkvu. Papa Grgur VII. je na rimskoj sinodi godine 1078. konačno uredio kvatrene termine: prvi korizmeni tjedan, zatim tjedan nakon Duhova, nakon blagdana Uzvišenja sv. Križa (14. rujna) i tjedan nakon sv. Lucije (13. prosinca), tj. o trećoj adventskoj nedjelji. Kratko: »Post Luciam, cineres, post sanctum Pneuma crucemque; Tempora dat quatuor feria quarta sequens«.

Papa Grgur ističe da je Katolička Crkva naredila kvatre da izmolimo od Boga oproštenje grijeha, plodnost zemlje, a posebno da izmolimo dobrih duhovnih pastira. Papa Gelazije odredio je u V. stoljeću da se sveti redovi dijele u kvatrene subote, kako je to propisivao i stari Zakonik kanonskog prava. U crkvenoj se starini osobito ističe kvatrena subota u prosincu, kada su rimski biskupi običavali zaređivati đakone, svećenike i biskupe.

Veliki katekizam Sv. Pija X. daje odgovor na slijedeće pitanje:

»Zbog čega je ustanovljen post kvatrenih dana?

Post kvatrenih dana ustanovljen je da bi se posvetilo svako godišnje doba pokorom od nekoliko dana, da bismo Boga molili da nam sačuva plodove zemlje, da bismo zahvalili na plodovima koje nam je već dao i da bismo ga molili da njegovoj Crkvi dade dobrih službenika koji primaju sv. red u kvatrene subote.«

Misni su obrasci u sva četiri kvatrena termina podjednako građeni. Postajne su crkve uvijek iste: za srijedu Sancta Maria Maior, za petak bazilika Duodecim Apostolorum, a za subotu bazilika svetog Petra. Kvatre u prosincu stoje posve pod dojmom adventske liturgije, a to je razumljivo, jer se slave pod kraj došašća, neposredno pred samim Božićem (novi kalendar to je promijenio). Proljetne kvatre dolaze u korizmi, pa je i opet razumljivo, da su nadahnute općim duhom, koji vlada u čitavoj korizmenoj liturgiji, duhom priprave katekumena za primanje svetog krštenja na Veliku subotu. Ljetne kvatre padaju u sedmicu iza Duhova i tako i one spominju neprestano dolazak Duha Svetoga. Ali četvrto čitanje u subotu jasno se odnosi na praznovanje žetve. Možda se i izgon demona u subotnjem

evanđelju ima razumjeti kao neka reminiscencija prvotnog stanja, kad je Crkva preuzela svetkovanje praznika žetve od pogana, otklanjajući ujedno poganski značaj ovih praznika i pripisujući ga, ukoliko je upravo poganski, demonima. Ova se misao vraća i u evanđelju kvatrene srijede u rujnu. Jesenski je kvatreni termin najviše zadržao od prvotnog značaja kvatri uopće i tu se sasvim jasno razabire, kako su rujanske kvatre udešene kao praznik berbe i dovršene žetve, navodeći naročito analogije iz starog zavjeta.